

Sygn. akt VIII U 1310/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne

na skutek odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 2 kwietnia 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż podstawa wymiaru składek ubezpieczonej na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za miesiąc wrzesień 2013 roku wynosi 283,33 zł (dwieście osiemdziesiąt trzy złote trzydzieści trzy grosze).

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1310/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2.04.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w C. ustalił, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia za wrzesień 2013r. A. B. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą stanowi kwota 8500zł. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczona złożyła deklarację rozliczeniową za wrzesień 2013r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne 8500zł., a następnie złożyła dokument korygujący z podstawą wymiaru 283,33zł. W ocenie organu rentowego, w przypadku ubezpieczonej nie zachodzą okoliczności umożliwiające zmniejszenie zadeklarowanej podstawy wymiaru składek przewidziane w przepisach art. 18 ust. 9 i 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W odwołaniu od w/w decyzji, ubezpieczona wniosła o jej zmianę wskazując, że z uwagi na przebywanie na zwolnieniu lekarskim w okresie od 2 do 30.09.2013r. miała prawo do korekty zmniejszającej proporcjonalnie podstawę wymiaru składek do kwoty 283,33zł.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w skarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

Ubezpieczona prowadzi działalność gospodarczą.

W okresie od 2 do 30.09.2013r. ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim. W dniu 15.10.2013r. ubezpieczona złożyła deklarację rozliczeniową ZUS DRA z postawą wymiaru składek na ubezpieczenia wynoszącą 8 500zł.

Ubezpieczonej przyznano prawo do zasiłku chorobowego za ww. okres zwolnienia lekarskiego. Następnie w dniu 29.10.2013r. ubezpieczona złożyła deklarację korygującą za wrzesień 2013r. wskazując jako podstawę wymiaru składek kwotę 283,33zł., zmniejszając proporcjonalnie tę podstawę. /akta rentowe ubezpieczonej/.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Po myśli art. 18 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (DZ. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących działalność gospodarczą stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na dany rok kalendarzowy. W myśl art. 20 ust.1 ww. ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Zgodnie z art. 18 ust. 9 ww. ustawy „ Za miesiąc, w którym nastąpiło odpowiednio objęcie ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi lub ich ustanie i jeżeli trwały one tylko przez część miesiąca, kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza się proporcjonalnie, dzieląc ją przez liczbę dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu.”

Natomiast art. 18 ust. 10 stanowi, że „ Zasady zmniejszania najniższej podstawy wymiaru składek, o których mowa w ust. 9, stosuje się odpowiednio w przypadku niezdolności do pracy trwającej przez część miesiąca, jeżeli z tego tytułu ubezpieczony spełnia warunki do przyznania zasiłku.”

Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego, że zasady zmniejszania podstawy wymiaru składek w przypadku niezdolności do pracy trwającej część miesiąca dotyczą tylko najniższej podstawy wymiaru.

Jak słusznie podnosi ubezpieczona, kwestia wykładni przytoczonych przepisów była przedmiotem rozstrzygnięć sądowych. W wyroku z dnia 17.05.2011r., Sąd Apelacyjny w Katowicach orzekł, że „Proporcjonalne zmniejszenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących działalność gospodarczą przewidziane w art. 18 ust.9 i ust.10 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych dotyczy wszystkich zadeklarowanych kwot (art.18 ust.8), a nie tylko kwoty najniższej podstawy wymiaru składek” /III AUa 2177/10, Biul.SAKa 2012/1/32-33/.

„Regulacja przepisu art. 18 ust. 8 u.s.u.s. nie odbiera ubezpieczonym, którzy zadeklarowali składkę na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w rozmiarze przekraczającym ustawowe minimum, prawa do proporcjonalnego zmniejszenia podstawy wymiaru składki w miesiącu, w którym nastąpiło objęcie ubezpieczeniem, bądź w przypadku niezdolności do pracy trwającej przez część miesiąca. Skoro prawo takie zachowują osoby deklarujące minimalną podstawę wymiaru składek, to tym bardziej winni z niego korzystać także ubezpieczeni wnoszący składki wyższe od minimalnych.” Tak Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 19.02.2014r., III AUa 705/13, LEX nr 1451677. Uzasadnieniem

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela powyższe stanowiska jak i argumentację zawartą w uzasadnieniach przytoczonych orzeczeń. Przyjęcie stanowiska organu rentowego, prowadziło by do naruszenia zasady równego traktowania wszystkich ubezpieczonych w zakresie obowiązku opłacania i obliczania wysokości składek na ubezpieczenie społeczne czyli przepisu art. 2a ustawy systemowej. Zgodnie z tym przepisem ustawa ta stoi na gruncie

równego traktowania wszystkich ubezpieczonych bez względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, stan cywilny oraz stan rodzinny. Zasada ta dotyczy w szczególności:

- 1) warunków objęcia systemem ubezpieczeń społecznych;
- 2) obowiązku opłacania i obliczania wysokości składek na ubezpieczenie społeczne;
- 3) obliczania wysokości świadczeń;
- 4) okresu wypłaty świadczeń i zachowania prawa do świadczeń.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że ubezpieczona po myśli przytoczonych przepisów, prawidłowo ustaliła podstawę wymiaru składek za wrzesień 2013r. na kwotę 283,33zł. Kwota ta stanowi 1/30 zadeklarowanej podstawy w wysokości 8 500zł. i jest proporcjonalna do liczby dni podlegania ubezpieczeniom tj. za 1 dzień września 2013r. W okresie od 2 do 30.09.2013r. ubezpieczona korzystała ze zwolnienia lekarskiego i za ten okres otrzymała prawo do zasiłku chorobowego..

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przytoczone przepisy prawa i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji.

SSO Grażyna Łazowska